
Hiến Đạo PHẠM VĂN TƯỞI (1897-1976)

Hiến Đạo PHẠM VĂN TƯỞI (1897-1976)

Ngài Phạm văn Tuổi, sanh ngày 17-1-1897 (âl 15-12-Bính Thân) tại quận Cần Giuộc, tỉnh Chợ Lớn thời bấy giờ.

Thuở thiếu thời, Ngài theo Tây học, sau khi đậu bằng Tiểu Học Pháp, Ngài thi đậu vào trường Sư Phạm (École Normale) thời đó, tốt nghiệp rồi được bổ về dạy học tại trường Tiểu học Cần Giuộc, sau đó lên làm Hiệu Trưởng trường này, về sau, Ngài được đổi về Sài gòn dạy tại trường Pétrus Trương vĩnh Ký.

Hiên nội của Ngài là Bà Nguyễn thị Quận, sanh năm 1899 tại làng Long Phụng, quận Cần Giuộc, hai Ông Bà có được 7 người con, chỉ có 1 con trai, thứ tư tên là Phạm duy Ninh, sanh năm 1925 và mất ngày 16-6-1990 tại Cần Giuộc.

Ngài Phạm văn Tuổi nhập môn vào Đạo Cao Đài năm 1926, và đắc phong vào phẩm **Hiến Đạo** Hiệp Thiên Đài ngày 12-1-Đinh Mão (dl 13-2-1927) khi Đức Chí Tôn lập Pháp Chánh Truyền Hiệp Thiên Đài.

Đầu năm 1926, Đức Chí Tôn mở rộng cơ phổ độ tại Sài gòn, Chợ Lớn, Gia Định, nên cho thiết lập 6 Đoàn lệ để nhơn sanh nhập môn cầu Đạo, trong đó, Đoàn ở Tân Kim (Cần Giuộc) thiết lập tại nhà Ông Cựu Hội Đồng Địa Hạt Nguyễn văn Lai.

Tại đàn này, quan Phủ Nguyễn ngọc Tương và Ngài Lê văn Lịch luân phiên chứng đàn, hai Ông **Ca minh Chương** và **Phạm văn Tuổi** làm phò loan; còn việc sắp đặt thờ cúng có quý Ông Lê văn Tiếp, Nguyễn văn Nhơn, Phạm văn Tỷ và Võ văn Kinh.

Ngày 4-3-1933 (âl 9-2-Quý Dậu), Đức Quyền Giáo Tông Lê văn Trung và Đức Phạm Hộ Pháp ra Đạo Nghị Định giao cho Ngài Thời Quân Hiến Đạo làm **Quyền Chương Pháp Cửu Trùng Đài** trong lúc Cửu Trùng Đài đang khuyết Chức sắc ở phẩm vị này.

Cuối năm Bính Tuất (1946), Đức Phạm Hộ Pháp thành lập Hội Thánh Phước Thiện, có bổ nhiệm Ngài Hiến Đạo Phạm văn Tuổi làm **Thống Quản Cơ Quan Phước Thiện**.

Qua đầu năm 1947, Tết Đinh Hợi, Ngài trở về quê nhà ở Cần Giuộc, rồi vì thời cuộc nên Ngài bị kẹt luôn không trở lên Tòa Thánh hành đạo được.

Năm Kỷ Dậu (1969), Ngài Hiến Đạo Phạm văn Tuổi được giao nhiệm vụ **Phó Thống Quản Hội Thánh**

Phước Thiện Nam Nữ, theo Thánh Lệnh số 20/TL ngày 3-7-Kỷ Dậu (dl15-8-1969) của Đức **Thượng Sanh** Cao hoài Sang, Chương quản Hiệp Thiên Đài.

Năm Tân Hợi (1971), Ngài Hiến Pháp Trương hữu Đức lên nắm Quyền Chương quản Hiệp Thiên Đài, có ký Thánh Lệnh số 02/TL ngày 26-5-Tân Hợi (dl 18-6-1971), bổ nhiệm Ngài Hiến Đạo Phạm văn Tươi vào các chức vụ sau đây :

- Thống quản Phước Thiện Nam Nữ.
- Thống quản các cơ quan Tang Tế Sự, Nhạc, Lễ, Giáo Nhi, Đồng Nhi, Ban Tổng Trạo và Ban Thuyền Bát Nhã.
- Thống Quản Trí Huệ Cung.
- Trưởng Ban Cứu Thương và Ban Phòng Hỏa.

Ngài Hiến Đạo Phạm văn Tươi lãnh nhiệm vụ hành đạo theo Thánh Lệnh kể trên từ ngày 26-5-Tân Hợi (1971) cho đến ngày Liễu Đạo.

Ngài Hiến Đạo Phạm văn Tươi đăng Tiên tại tư gia ở địa chỉ số 21 đường Lý Nam Đế, Quận 5, Sài gòn, vào lúc 23 giờ đêm mùng 8-4 âl-Bính Thìn (dl 6-5-1976) (nhằm ngày vía Đức Phật Thích Ca và Bà Nữ Đầu Sư Lâm Hương Thanh), hưởng thọ 80 tuổi.

Ngài di chúc cho con cái an táng Ngài tại quê nhà ở xã Qui Đức, quận Cần Giuộc, tỉnh Long An.

Vì tình hình Đạo Sự năm 1976 có nhiều khó khăn, nên Hội Thánh cũng tuân theo di chúc của Ngài Hiến Đạo, Hội Thánh cử Ngài **Bảo Đạo** Hồ tấn Khoa thay mặt Hội Thánh xuống tới gia đình của Ngài Hiến Đạo, đọc bài Điếu văn tuyên dương công nghiệp của Ngài đối với Đạo và chia buồn cùng tang quyến.

Sau đây xin chép nguyên văn Bài Điếu văn này: *(tài liệu của Cải Trạng Lê minh Khuyên)*

Điếu Văn

của **Bảo Đạo** Hồ tấn Khoa
Quyền Chương quản Hiệp Thiên Đài
đọc trước phần mộ
Cố Hiến Đạo Chơn Quân Phạm văn Tươi
Thống Quản Hội Thánh Phước Thiện
Ngày 11-4-Bính Thìn (dl 9-5-1976)

Kính Chư Chức sắc, Chức việc,
Hiệp Thiên, Cửu Trùng, Phước Thiện và chư Tín hữu Nam Nữ,
Kính Quý Đại diện Chánh quyền Địa phương,
Kính Quý tang gia bửu quyến,
Kính Thân bằng cố hữu,
Kính Quý vị,

Trước cảnh đau khổ của toàn đạo trong thời gian có mấy tháng, phải chịu đến 3 cái đại tang trong hàng Thập nhị Thời Quân, trước là 2 Anh lớn **Hiến Pháp** và **Khai Đạo** và hiện nay lại đến phiên Anh lớn **Hiến Đạo Chơn Quân**, thì không có người đạo nào khỏi ngậm ngùi mẩn tiếc.

Lẽ ra Hội Thánh phải rước Thánh hài của Anh lớn Hiến Đạo về Tòa Thánh hành lễ theo hàng Thập nhị Thời Quân để tri ân một vị Chức sắc Đại Thiên phong có công lớn góp sức xây dựng nền Đại Đạo buổi sơ khai.

Nhưng với đức độ khiêm tốn và vì không muốn làm cực khổ và tốn hao cho Hội Thánh trong lúc Đạo đang gặp cảnh khó khăn, Anh đã di chúc xin để cho gia đình hành lễ đơn giản nơi quê nhà, nên Hội Thánh không thể làm trái ý muốn cuối cùng của người quá cố.

Vì vậy mà hôm nay, tôi xin thay mặt toàn Hội Thánh Hiệp Thiên, Cửu Trùng, Phước Thiện Nam Nữ cùng với một phái đoàn đại diện Hội Thánh tiễn đưa Anh lớn đến nơi an nghỉ cuối cùng.

Đứng trước Thánh hài của Anh lớn, tôi xin nghiêng mình kính lễ, trước để tỏ lòng tri ân của toàn đạo đối với một bậc tiền bối đã dày công gây dựng nền Đại Đạo và cũng để lời chơn thành phân ưu cùng tang quyến.

Nhớ buổi xưa, với tài năng học lực của Anh lớn lúc thi đỗ ra trường, Anh có thể như bao nhiêu bạn khác, chọn một ngành nào đó có quyền thế hay lợi lộc nhiều, nhưng Anh lại chọn vào Ty Giáo Huấn là một ngành mà buổi đó tâm lý quần chúng thường coi rẻ và gán cho danh từ là nghề gõ đầu trẻ.

Nhưng với một tinh thần cao thượng, một đức độ khó bì, một tấm lòng vị tha yêu ái đoàn hậu tấn, nên Anh đem hết kiếp sanh để đào tạo cho xứ sở đất nước những thanh niên ưu tú, trong số đó có nhiều vị đã từng tranh đấu giải ách nô lệ cho dân tộc, xây dựng một nước VN độc lập, dân chủ, hòa bình và thống nhất và hiện nay đang lo kiến thiết tổ quốc được vinh quang và giàu mạnh.

Đang lúc Anh đang âm thầm làm một sứ mạng cao cả mà buổi ấy không ai nghĩ đến, thì vào năm 1926-1927, Đức Chí Tôn Ngọc Hoàng Thượng Đế tá danh Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát đến mở đạo ở VN thì do đại căn mà Anh được Đức Chí Tôn chọn đi phò loan chung với Cụ Ca minh Chương, sau đức phong Bảo Đạo và với Anh lớn Phạm tấn Đai, sau đức phong Khai Đạo để phổ độ chúng sanh.

Nhận thấy huyền diệu thiêng liêng và đặc biệt tánh cách dân tộc và tinh thần hy sinh phục vụ nhơn sanh của nền Đại Đạo rất hợp với tánh đức yêu đời, yêu nòi giống của Anh, nên Anh cùng với các bậc tiền bối khác, không ngại gian lao khổ cực, ngày đi dạy học, tối lại thức sáng đêm đi khắp nơi phò loan phổ độ nhơn sanh. Chỗ xa thì đi xe, còn chỗ gần thì đi xe đạp hoặc đi bộ, hễ hết giờ làm việc thì lo ăn cơm gấp rút, rồi lo sửa sang nang thác lên đường cho đến sáng ngày hôm sau mới về nhà, tắm rửa xong, lại đến trường dạy học, như vậy năm nầy tháng nọ không bao giờ sờn lòng nãn chí.

Công đức đó không sao tả xiết và từ nay cho đến ngày sau, những ai núp bóng mát cửa từ bi của nền Đại Đạo, không bao giờ quên công to đó đặng.

Đến khi tuổi quá 70, lẽ ra Anh được an nghỉ tuổi già, nhưng Anh lại về Tòa Thánh góp phần gánh vác nghiệp Đạo với nhiệm vụ Thống Quản Phước Thiện và cơ quan Tang tế Sự, đồng thời điều hành 3 Cung: Trí Huệ, Trí Giác và Vạn Pháp.

Những tưởng còn góp sức già đờ nâng nghiệp Đạo trong cơn thử thách này, nào ngờ cơ thể suy kiệt lần đưa đến chứng bệnh nan y, mặc dầu chạy chữa đủ phương, Anh phải theo 2 Anh Hiến Pháp và Khai Đạo, về châu Đức Đại Từ Phụ và Đại Từ Mẫu, bỏ lại đàn em bơ vơ như gà mất mẹ, lưu lại biết bao mến tiếc của

toàn đạo và nhớ thương của gia đình.

Vẫn biết theo thể thường, có chi đau buồn hơn cảnh tử biệt sinh ly, nhưng đối với Anh thì đã làm tròn Thiên chức, công viên quả mãn, đặc vị thiêng liêng, thì chúng ta cũng tự an ủi rằng được một người Anh xứng đáng.

Một lần nữa, tôi xin thành thật chia buồn cùng tang quyến và thành tâm cầu nguyện xin Đức Chí Tôn và các Đấng ban ơn lành cho Anh đăng cao thăng Thiên vị, thường giáng Chơn linh hộ trì đàn em hành đạo cho vuông tròn.

Xin Anh hiển linh chứng chiếu tấm lòng thành của tất cả đàn em đang ngưỡng mộ.

Bảo Đạo Hồ tấn Khoa

Ngài Hiến Đạo Phạm văn Tươi có lưu lại tập sách mỏng tựa đề "**TIẾNG GỌI**" do Ông Giáo Hữu Thượng Tư Thanh, Tổng Quản Văn phòng Hiến Đạo, cùng các nhân viên trực thuộc tạo thành, bằng cách gom góp các bài giảng đạo, các bài diễn văn và huấn từ của Ngài trong suốt 3 năm từ 1970 đến 1972.

Ngài Hiến Đạo Phạm văn Tươi có bút hiệu là **Lạc Nhân**, nhưng Ngài rất ít làm thơ, chúng tôi sưu tập được một bài thơ đường luật của Ngài, họa vận bài thơ Xuân Tân Hợi của Hội Thánh Cửu Trùng Đài:

*Đất nước Xuân về mấy độ qua,
Toàn dân trông ngóng cảnh bình hòa.
Ruộng dâu hóa bể đầy kinh ngạc,
Dòng nước chưa thanh chảy bến hà.
Thường kẻ tuổi xanh còn nặng nợ,
Xót vì nhiệm vụ phải ly gia.
Ước mong đến buổi hòa ngưng chiến,
Cho vợ gặp chồng, con gặp cha.*

HIẾN ĐẠO

(Xuân Tân Hợi 1971)

Trong dịp Lễ Khánh Thành Thánh Thất Cần Giuộc ngày 21-2-Nhâm Tý (dl 4-4-1972), Ngài Hiến Đạo Phạm văn Tươi, thay mặt Hội Thánh Hiệp Thiên Đài đến dự lễ, có đọc một bài diễn văn, trong đó nhắc lại lúc Đạo Cao Đài mới mở tại Cần Giuộc, trích ra sau đây:

"Hồi ức lại hơn 45 năm về trước, lúc Đạo mới phôi thai, cố Tri Phủ Nguyễn ngọc Tương, lúc bấy giờ làm Quận Trưởng Quận Cần Giuộc, là người có trọng trách truyền đạo nơi đây.

Ông Phạm tấn Đãi, Ông Trương thế Ngộ và tôi được Đức Chí Tôn thân nhận làm môn đệ, để hiệp cùng Ông Nguyễn ngọc Tương phổ thông Chơn đạo, kể đến Ông Ca minh Chương, cựu giáo chức, cũng được đứng vào hàng ngũ chúng tôi, chính nơi đây, Đạo được khai mở trước nhất và thân nhận một số tín đồ đông nhất.

Chúng tôi là những trong giáo giới, ban ngày thì đi dạy học, ban đêm mới rảnh việc, cùng đi với Ông Nguyễn ngọc Tương khai đàn thượng tượng, thân nhận tín đồ. Suốt một năm trường, đêm nào cũng như đêm nấy, chẳng quản gió sương, bùn lầy nước lội, gai góc cũng qua, chúng tôi từ xã ấp này sang xã ấp kia,

một niềm tin tưởng mãnh liệt, nghe theo tiếng gọi thiêng liêng, khuyên nhủ đồng bào theo đường Chánh giáo, mở rộng Đạo Trời, âu cũng là cơ duyên hiếm có giúp chúng tôi lập được công quả và sớm lập vị mình.

Ngày qua tháng lại, Đạo dần dần mở rộng như vết dầu loang, từ quận Cần Giuộc đến Rạch Kiến, Rạch Đào, Rạch Núi, Gò Đen, Cần Đước trong tỉnh Chợ Lớn, rồi tràn qua tỉnh Gò Công, Mỹ Tho, Bến Tre.

Lẽ cố nhiên chánh quyền Pháp không muốn Đạo được bành trướng mau chóng với một số tín đồ quá đông, bèn đặt kế hoạch bài trừ, một mặt phân tán mấy người có nhiệm vụ trọng yếu trong Đạo, một mặt khùng bố tín đồ, làm khó dễ trăm bề, hăm he dọa nạt đến điều.

Chúng tôi vốn là công chức, cùng chung số phận với Ông Quận trưởng Nguyễn ngọc Tương, bị đày đi xa, một người một nơi, cách trở gia đình, âu cũng là cái may cho Đạo, hột giống Đạo được đem rải trên đất mới, thế là Đạo được mở rộng châu vi hoạt động, thiệt là "tình cờ chẳng hẹn mà nên".

Rồi bắt đầu từ đó, Đạo càng ngày càng tiến mãi, mặc dầu gặp nhiều khó khăn trở ngại cũng vượt qua khỏi, là do tinh thần nhẫn nại và lòng hy sinh vô bờ bến của phần nhiều chư Đạo hữu, trải bao nhiêu năm biến chuyển thăng trầm, Đạo được tô điểm mang sắc thái ngày hôm nay, ấy cũng nhờ các vị tiền bối đã dày công xây dựng nghiệp Đạo.

Nói đến tiền bối, ở đây chúng tôi không khỏi bồi hồi nhắc đến Đức Quyền Giáo Tông Thượng Trung Nhựt, nơi chôn nhau cắt rún của Đức Ngài cách đây cũng không xa. Đức Ngài buổi sanh tiền, sau khi được Đức Chí Tôn nhận làm môn đệ, một lòng tin tưởng nơi Đấng Đại Từ Phụ, tận tụy hành Đạo, đi khắp đó đây gieo hột giống lành, chịu trăm đắng ngàn cay, nhiều điều hổ nhục, mang tiếng thị phi, người đời mai mỉa.

Chúng tôi còn nhớ hình bóng Đức Ngài, mặc dầu tuổi cao, cũng có lúc cùng chúng tôi, cùng lặn lội bùn lầy, cùng vầy đập chông gai, để đến tận một nơi xa trong làng mạc, thiết lễ lập đàn cho thiện nam tín nữ cầu Đạo, thiệt là một bậc Đại Đức có công to trong nền Đạo.

Còn 2 vị nữa, đối với chúng tôi, trước là bạn thâm giao, sau là người đồng đạo: Cố Quận Trưởng Nguyễn ngọc Tương thọ Thiên ân Quyền Thượng Đầu Sư, là một trong những người rường cột của Đạo lúc ban sơ; thứ đến là Cố Giáo viên Ca minh Chương, tức Bảo Đạo Hiệp Thiên Đài, là người có công buổi đầu trong Đạo.

Nay gặp dịp may, chúng tôi trở về cảnh cũ, chạnh nhớ đến người xưa, tình đồng đạo, nghĩa kim bằng, vắng bóng cố nhân, lòng nào mà chẳng náo lòng."